

Ydelse af Brændselshjælp til Aldersrentenydere er. Der kunde i og for sig være meget, der taler for at sige, at en Lovgivning som den, vi her har været inde paa de to sidste Vintre, nu maatte høre op, men, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen berørte, forhandlede vi jo sidste Vinter om en Ændring af Aldersrenteloven, en Ændring i den Retning, man mente, den trængte til, efter at man nu havde brugt den i et Par Aar. Under denne Forhandling erkendte man, at der kunde være visse Ændringer, som det kunde være ønskeligt at faa ind, at det kunde være ønskeligt at faa Aldersrenteloven ændret derhen, at man i Hovedsagen kom dem til Hjælp, der ikke har andet at leve af end deres Aldersrente, idet vi dog fra Venstres Side krævede, at man maatte holde sig indenfor den finansielle Ramme, der nu en Gang var angivet for Aldersrenteloven. Naar Venstre alligevel ikke paa det nuværende Tidspunkt vil gaa blankt imod et Lovforslag som det her foreliggende og sige, at nu maa en saadan Lovgivning helt høre op, er det da ud fra den Betragtning, at der allerede ovre i det andet høje Ting er forelagt et Lovforslag vedrørende Ændringer af Aldersrenteloven. Vi vil i Aar som sidste Aar være med til indenfor de fastsatte finansielle Rammer at ændre Aldersrenteloven saaledes, at man kommer de Mennesker til Hjælp, der virkelig trænger til en yderligere Aldersrentehjælp.

Nu gaar Lovforslaget, som allerede nævnt, ud paa det samme som det, vi havde i Fjor, idet Kommunerne bemyndiges til at give Brændselshjælp til de Aldersrentenydere, som de anser for trængende dertil, altsaa overhovedet til alle, der faar Aldersrente. Vi mener ikke, at der er den samme Trang til Stede dertil i Aar som i Fjor, eftersom Prisniveauet i Aar ganske sikkert er mere end 20 pCt. under det, vi havde i Fjor, og der er ingen Tvivl om, at Brændselspriserne er faldet med omkring 30 pCt. Vi forbeholder os derfor i Udvalget eventuelt at stille Ændringsforslag om, at Bemyndigelsen ikke gaar videre end til, at der kan ydes til dem, som nyder fuld Aldersrente uden Fradrag, altsaa dem, som hverken har Formue eller egen Indkomst. Endelig maa man erindre, at det Prisfald, som for Tiden er ret stærkt, ikke faar nogen som helst Indflydelse paa det Dyrtidstillæg, som gives til Aldersrentenyderne i den kommende Vinter, men først efter første April, og i Betragtning deraf maa man ogsaa overveje, om man ikke maa komme bort fra en Lovgivning af denne

Art og se at komme til en endelig Ordning paa en eller anden Maade af Aldersrenteloven, hvorved man tager Hensyn til det Prisfald, der utvivlsomt er foregaaet fra i Fjor.

Jeg har her nævnt nogle Ting, som vi ønsker overvejet, men skal i øvrigt ikke paa det nuværende Tidspunkt rejse en større Debat om det mere principielle, som er os imellem. Jeg kan kun beklage, at Regeringspartierne ikke i Fjor gik ind paa det Forslag, Venstre stillede, hvis Vedtagelse vilde have forsaaget os for Behandling af et Lovforslag om Brændselshjælp i Aar.

Jeg vil, naar første Behandling er sluttet, hvis det ikke sker fra anden Side, forbeholde mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Dér kan vi saa se, om vi ikke kan komme til Enighed om en Ordning, som efter vort Skøn bedre passer med de Tider, vi er inde i, end dette Lovforslags Bestemmelser.

Vesterager: Det lader til, at denne midlertidige Lov stadig skal gaa igen. Det kan dog ikke have været Tanken med Loven. Det var de ekstraordinære Forhold, der var til Stede, der gav Anledning til Loven om Brændselshjælp til Aldersrentenydere. Nu er Forholdene jo meget forandrede. Der er for det første dette, at Brændselet er billigt. Sommeren har været ualmindelig god for Hjemmeproduktionen. Alle de, der skal have Brændsel af vor egen hjemlige Produktion, har i Sommer været meget heldigt stillede, og de, der skal bruge udenlandsk Brændsel, staar overfor et Prisfald, Brændselet er faldet meget stærkt i Pris. Dertil kommer saa, at Kronens Værdi er langt større nu, end da vi sidst havde et Lovforslag om Brændselshjælp til Behandling. Saa hvis man vil se paa det procentvis, er der ikke Tvivl om, at Aldersrentenyderne under de nuværende Forhold er bedre stillede end i Fjor, selv om de havde Brændselshjælp. Kommunerne er derimod ikke særlig heldigt stillede. Det er jo almindeligt hele Landet over, at Kommunerne klager over, at de er meget haardt spændt for, og det tror jeg er rigtigt. Der er mange, der føler Trykket af de store Skatter, de har, haardt, og desuden er der store Vanskeligheder for de Mennesker, der skal begynde paa en Virksomhed, enten det nu er i Byen eller paa Landet. Saa det er i Virkeligheden et haardt Tryk, der ligger over Samfundet i den Retning. Jeg tror derfor ikke, at vi saadan uden videre kan blive ved med at